

Наприкінці дослідження по Закарпатській області аналіз показав, що в 2019 р. загалом зменшилась кількість осіб, що перебували у колективних засобах розміщування, а саме в'їзних (іноземних) туристів на територію на 3,9 тисяч осіб, внутрішніх туристів на 8,3 тисяч осіб.

Література

1. Савіцька О. П., Савіцька Н. В., Кулиняк І. Я. Формування туристичної привабливості території. Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України. 2012. Вип. 22.15. С. 148–154

2. Методологічні положення зі статистики туризму // Офіційний сайт Головного управління статистики у Закарпатській області. URL: [Метод_тур.doc \(ukrstat.gov.ua\)](#)

3. Ольшанська О. В. Агросоціальна система України: монографія. / О. В. Ольшанська. — К.: КНЕУ, 2013. — 329 с.

4. Статистичний щорічник України за 2018 рік. Житомир ТОВ «БУКДРУК» 2019 /Державна служба статистики України за редакцією Вернера І.Є., 2019 с.482

5. Статистичний щорічник України за 2019 рік. Київ, 2020 /Державна служба статистики України за редакцією Вернера І.Є., 2020 с.465

УДК 330

Кондратюк Ю.Ю., бакалавр
Київський національний університет
технологій та дизайну

КОРПОРАТИВНИЙ КОНТРОЛЬ

Ключові слова: корпоративний контроль, система корпоративного контролю, суб'єкт корпоративного контролю, об'єкт корпоративного контролю, коаліційний контроль, корпоративний інтерес, інсайдерська рента.

Актуальність теми дослідження визначається об'єктивною необхідністю вирішення проблем адаптації систем корпоративного контролю в акціонерних товариствах до сучасних умов функціонування української економіки. Специфічні правовідносини, які виникають між суб'єктами корпоративного управління, відсутність надійних зовнішніх ринкових механізмів контролю, остаточного розмежування власності й управління вимагають уточнення сутності, завдань, суб'єктів та об'єктів корпоративного контролю, розробки механізмів підвищення його ефективності для забезпечення контролю за дотриманням інтересів усіх зацікавлених осіб.

Проблематика корпоративного управління досліджується вітчизняними науковцями В.Задихайлом, Г.Козаченком, Г.Назаровою,

А.Сірко, Г.Уманцівим, З.Шершньовою та ін.; російськими науковцями – В.Андроновим, Д.Голубковим, М.Кругловим, М.Рудиком, О.Семенковою, М.Старовойтовим, І.Храбровою та ін.; зарубіжними вченими М.Аокі, Ч.Бернардом, А.Берлі, Р.Брейлі, А.Демб, М.Дженсенем, К.Ейзенхардом, Х.Д.Кейроном, С.Майєрсом, Г.Мінзом, Г.Мінцбергом, Ф.Нойбауером, Ч.Оменом, Д.Стігліцем, М. Хаммером, Дж.Харрісоном та ін. Кожен з названих вчених згідно спрямованості своїх наукових інтересів з різним ступенем глибини вивчає окремі сторони корпоративного контролю. Однак, особливості розвитку корпоративного контролю в умовах трансформації економіки, теоретичні та практичні аспекти вибору і застосування адекватних інструментів корпоративного контролю, методичні підходи до налагодження ефективних суб'єктно-об'єктних взаємозв'язків у системі корпоративного контролю залишаються фрагментарно дослідженими та потребують подальшого наукового обґрунтування.

Мета корпоративного контролю, на відміну від типової для будь-якого підприємства контрольно-управлінської системи, полягає у підвищенні ефективності функціонування ринково-орієнтованих АТ за рахунок своєчасного впливу на процес балансування інтересів зацікавлених осіб, що забезпечується через свідомо побудовану систему корпоративного контролю.

Суб'єкти корпоративного контролю - це фізичні або юридичні особи, які мають право або можливість здійснювати постійний моніторинг об'єктів корпоративного контролю й за допомогою адекватних умовам середовища та інтересам зацікавлених осіб механізмів здійснюють коригувальний управлінський вплив. На рис.1. представлено склад суб'єктів корпоративного контролю.

Висновки. У статті наведено теоретичне узагальнення та запропоновано нове вирішення наукового завдання щодо визначення сутності поняття корпоративного контролю, його суб'єктів, розвитку суб'єктно-об'єктних зв'язків, розробки та обґрунтування теоретико-методичних підходів до управління системою балансування інтересів зацікавлених осіб.

Результати дозволяють зробити наступні висновки теоретико-методичного змісту та науково-практичного спрямування:

1. Управління підприємствами корпоративного типу потребує використання специфічного інструментарію корпоративного управління, а досягнення його мети, яка полягає у збалансуванні інтересів зацікавлених осіб для збільшення добробуту акціонерів, можливе лише через невід'ємну його складову - систему корпоративного контролю.

2. Необхідність адаптації систем корпоративного контролю в АТ до умов трансформації економіки зумовила розробку принципів корпоративного контролю, визначення основних параметрів реалізації

функції контролю у корпораціях, завдань системи корпоративного контролю, кола його суб'єктів і об'єктів.

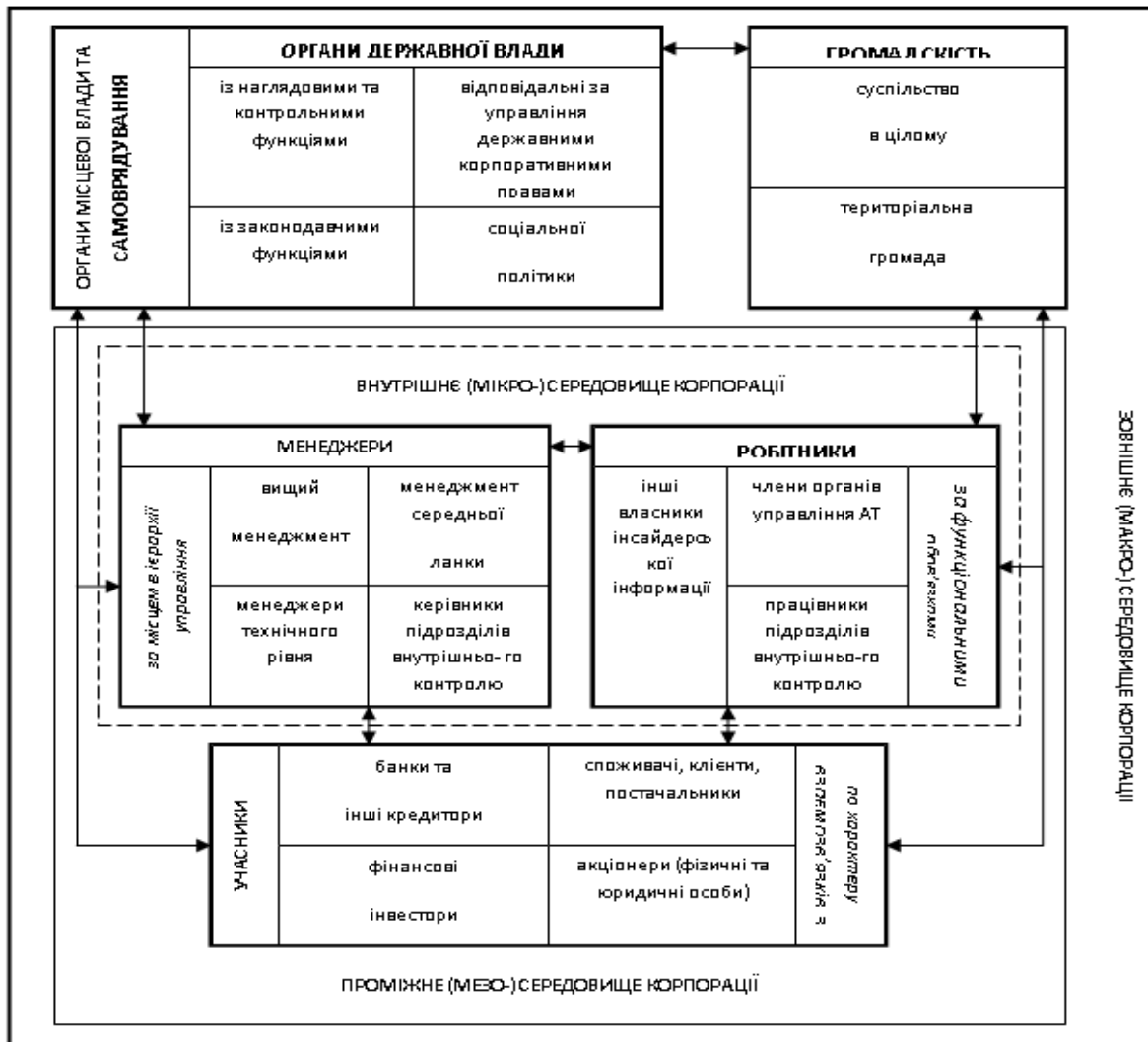

Рис.1. Суб'єкти корпоративного контролю.

Література

1. Черпак А.Є. Суб'єкти та об'єкти корпоративного контролю в умовах трансформації економіки // Ринок цінних паперів України. – 2004. - №1-2. - С.29-37. – 0,7 д.а.
2. Черпак А.Є. Вплив фактору розкриття інформації на здійснення корпоративного контролю в акціонерних товариствах // Теоретичні та прикладні питання економіки. Збірник наукових праць. Випуск 8.(за заг. ред. д.е.н., проф. Євтушевського В.А., к.е.н., доц. Бутенко Н.В.) – К.: 2005. – С.196-201. - 0,4 д.а.
3. Черпак А.Є. Корпоративний контроль в системі управління акціонерним товариством // Вісник Тернопільської академії народного господарства. – 2005. - №3.-С.162-170. – 0,6 д.а.